

Fáraók kora

A barbár tiszteltetés újra hasonmást
szült, s a keretbe ravaszkodott vásznon
papagájok tollászkodnak. A megtörtént
ismétlődik bennük: tenmagadban.

E tonboló hagyományból próbálsz menekülni,
e hold-sivár tájból, hol az önmagát
hasudó cselekmény szellem-piramisokat épít
szüntelen. Nem segíthet sem ember, sem
természet. Az időt, mintha homokórát,
elnyeli a sivatag. Egy óvatlan pillanatban
visszanézel. Ekkor festenek meg.

Darvasi László